

[Finansministeren]

liggende beregningsmodeller. De nævnte vurderingsproblemer vedrører i særlig grad virkningerne for 1984 og følgende år. Korttidsvirkningen for 1983 er behæftet med mindre – om end ikke uvæsentlige – usikkerhedsmomenter, og for så vidt angår udsigterne for beskæftigelsesvirkningen i det kommende års tid har regeringen på intet tidspunkt lagt skjul på, at disse så mørke ud.

Besparelserne udgør kun ét – om end et væsentligt – element blandt de faktorer, der vil medføre et skift i forventningerne til fremtiden, og de bør derfor ikke ses isoleret. Der kan derfor ikke fremlægges en vurdering specielt vedrørende besparelssiden, men som nævnt i tidligere svar til folketinget vil regeringens vurdering af den samfundsøkonomiske udvikling efter gennemførelsen af genopretningsprogrammet blive fremlagt så snart som muligt.

Spm. nr. S 115

Til *arbejdsministeren* (28/10 82) af:

Lawaetz (FP):

»Agter ministeren at nedbryde faglige og geografiske grænser ved stillingsbesættelse i det offentlige?«

Begrundelse

Det offentlige burde gå foran, når det drejer sig om et fleksibelt arbejdsmarked, og kommuners og amters praksis med kun at ansætte egne borgere i ledige job burde være forbudt. Som eksempel kan anføres, at en ung mand fra Skælskør blev fyret fra et job i en institution i Slagelse med den begrundelse, at han ikke var bosiddende i Slagelse kommune.

Besvarelse (1/11 82):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at der tænkes på stillingsbesættelser i kommuner og amtskommuner.

Ansættelsesbetingelserne fremgår i et vist omfang af tjenestemandregulativer og overenskomster. Valget mellem i øvrigt kvalificerede ansøgere er ikke reguleret, men beror på et skøn. Ved udøvelsen af dette skøn skal kommunalbestyrelser og amtsråd lægge vægt på, hvem af ansøgerne der må anses for

bedst egnet (kvalificeret) til den pågældende stilling, uanset om den pågældende har bopæl i (amts)kommunen eller ej. Det vil desuden være et usagligt hensyn ved afskedigelse af personale i den kommunale administration at lægge vægt på, om den pågældende har bopæl i kommunen.

Indenrigsministeriet og de for hver amtsrådsreds nedsatte tilsynsråd har som tilsynsmyndighed i henhold til den kommunale styrelseslov ikke kompetence til at gribe ind i ansættelssager i kommuner eller amtskommuner, medmindre (amts)kommunerne handler i strid med lovgivningen eller almindelige offentligretlige retsgrundsætninger, f.eks. retsgrundsætningen om magtfordrejning.

Det bemærkes, at indenrigsministeriet ikke har kendskab til den konkrete sag, der er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet.

Spm. nr. S 116

Til *undervisningsministeren* (28/10 82) af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Er ministeren enig i den betragtning, at en afgift på enkeltfagskurser vil svække tilgangen til denne vigtige undervisningsform for uddannelsesmæssigt upriviligerede voksne, og hvorledes vil ministeren sikre, at denne gruppe ikke fremover stilles dårligere i det samlede uddannelsesbillede?«

Begrundelse

Enkeltfagskurserne er et vigtigt led i det samlede uddannelsesbillede. De har været i stand til at opfange grupper fra ellers uddannelsesfremmede og uddannelsesmæssigt upriviligerede miljøer, ikke mindst arbejdsløse og husmødre. De fungerer samtidig ifølge alle udsagn, pædagogisk særdeles tilfredsstillende.

Det må befrygtes, at regeringens planer om at pålægge en afgift på 200 kr. pr. fag vil afholde en række mennesker fra at søge et enkeltfagskursus. Dette vil specielt gælde for folk, for hvem tærsklen til at påbegynde en uddannelse i forvejen er høj.

Spørgeren går ud fra, at ministeren er enig i, at det er vigtigt at hæve det almene uddannelsesniveau, og at dette specielt må gælde uddannelsesmæssigt upriviligerede. Det er derfor vigtigt at få afklaret, hvordan ministeren vil sikre, at denne gruppe fremover ikke